

M. M. V.

III

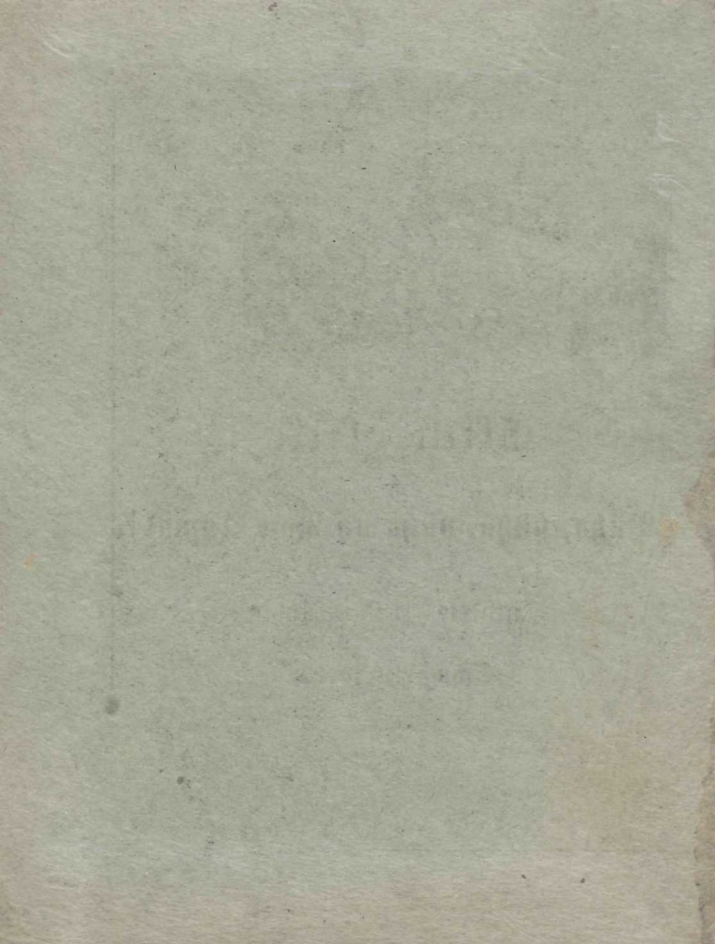
Glust elule!

Püha, püha, püha on meie Jumal!

Jutukene II käsü kohta.

Schwartzji järelc.

J. Ploom.

A. A. 2.

II.

Elust elule!

Püha, püha, püha on meie Jumal!

Zutukene II käsu kohta

Schwartzi järele.

Rakweres, 1902.

Trükitud Nikolai Grna trükikojas.

244-3

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 15 Февраля 1902 года.

Везенбергъ, тип. Н. Эрн,

50270

Jututene teise käsu kohta.

Üks hea nõu.

Püha, püha, püha on meie Jumal, Issand Sebaot. Taewas ja maa on täis Tema auu!

Teine käsk.

„Sina ei pea Issanda oma Jumala nime mitte ilma asjata suhu wõtma, sest Issand ei jäta seda nuhtlemata, kes tema nime kurjaste pruugib.“

Kui palju eksitakse selle käsu wastu, ja kui mitu korda teutab inimene ilma tähelepanemata Jumala püha nime! Kas see ei ole hirmus patt, kui inimene wannub ja ise enesele soowib, et Jumal teda põrgu hukka mõistaks? „Noh,“ ütled sa, „ega mina seda ei tee!“ Wõib küll olla,

armas laps et fina weel ei ole wandunud, aga mõtle järele, kas fina ei ole ka millaski Jumala püha nime mõtlemata suhu mõtnud? Katsu ennast läbi ja kuule seda weikest juttu.

Üks waga talu mees oli maapealse warandusega rohkeste õnnistud. Tal oli kui Abramil palju lojuskid, sulaskid ja tüdrukuid, hõbedat ja kulda, ja peale selle üks waga armas 18 aastane tütar „Marie. Ta oli terve ja priisk ja ifka rõõmus ja waga wirk iga töö juures. Sellepärast oli wanematel suur rõõm sellest kärmest tüdrukust, kes neile suureks abiks oli niihästi majas kui ka põllu peal.

Aga üks wiga oli temal, ja see tegi wanematele waga suurt kurwasust. Mariel oli see jonn iga filmmapill ilma asjata ütelda: „Oh, minu Jumal!“ ehk: „helde Issand“

wõi tõsine Jumal!" j. n. e. Sga lord, kui isa seda kuulis, tegi see temale haiget ja ta maenitses oma tütar ja seletas temale ära, kui suurt pattu tema sellega teeb!" — Marie unustas seda ikka jälle ära ja ei jätnud paha sõnu mitte maha. Ühel päewal ütles isa salaja sulastele ja tüdrukutele: „Kui teie homme hommiku tööl olete, olgu küünis wõi piima kambri, siis hüüdke aeg ajalt waljuste: Marie, Marie! Kui Marie siis tuleb, siis tehke nagu ei oleks kesgi teda hüidnud.“ — Nõnda ka sündis. Marie oli teisel hommikul tuliselt köögis tööd tegemas. Äkitselt hüüab üks heal heina lakast: Marie, Marie! — Arwates, et õnnetus oli juhtunud, jättis Marie oma töö maha, ja jooksis kiireste trepist ülesse. Ülesse jõudes näeb ta sulast rahulikult tööd

tegema. Küsimise peale, „mis on siin juhtunud ja mis sa minust tahad, vastas sulane: „Ei midagi.“ Marie ei teadnud, mis ta sellest pidi arvama ja läks paha meelega kõõki tagasi oma tööd tegema. Aga paari minuti järelle kuuleb ta uueste tallist hüüdnad: Marie, Marie! Wihaselt jookseb ta sinna ja küsis, mis sa siin jälle tahad? Ei midagi. See lugu läks tükk aega edasi nõnda et Marie waewalt oma wiha suutis walitseda. Kui aga pere ei löpenud tema nime hüüdmast, hakkas Marie wiimaks suure häälega nutma, wiskas töö käest ära ja joaksis isa juure kaebama, et sulased ja tüdrukud ühte puhku teda narrivad. Isa kuulas rahulikult tema kaebdust ja ütles siis: „Eks see ole nõnda Marie, niisugune narrimine waewab, ja sina tahaksid, et

juudlased saaksid karistatud?" Marie
 ei lausunud sõnagi, aga isa ütles: „Si-
 na kaebad praegu väga ja õigusega pere
 üle, kes ilma asjata sinu nime hüüdwad
 ja sind sellega pahandavad. Aga, kas
 sa ei tee sedasama sada korda päevas
 oma Jumalaga? Waata, pere tegi
 nagu ma temale olin käskinud. Kas
 saad nüüd aru, kui mitu korda Jumal
 sinu peale wihane on olnud, kui sina
 tema püha nime appi hüüdsid ilma
 teda tarwitamata?" Isa kõne pärast
 ehmatas Marie väga, jäi järsku pu-
 naseks ja lõi silmad häbenedes maha.
 Need sõnad aga oliwad temale süda-
 messe tunginud, ja tema südame tun-
 nistus kaebas rängaste tema peale.
 Rahetsedes wöttis ta isa käest finni
 ja libeda nutuga tunnistas ta oma
 süüd ülesse. Ta tõutas parandada ja

paremaste oma sõnu tähele panna. Siis oli isal hea meel ja ta trööstis teda: „Tee nõnda armas Marie, ja Issand andku sulle oma jõudu!

Jumala abiga läks see Mariele edespidi ka korda seda pattu üsna maha jätta, ja kui siiski kogemata weel kord rumal sõna suust välja tuli, siis häbenes ta ja mõtles isa sõnade peale. Sest ajast saadik pruukis Marie püha Jumala nime ainult palwes, Jumalat kiites ja tänades.

Ärge efsige mitte! Jumal ei anna ennast mitte pilgata; sest mis inimene ial külvab, seda tema ka leiab. Gal. 6, 7.

Alga mina ütlen teile, et inimesed peavad aru tegema kohtu päeval igaühest tühjast sõnast, mis nemad on rääkinud. Matt. 12, 36.

-150

Art. 12
Schwartz

